

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 22. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_171-txt-shoot-idm1309.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

23Konningen takkede for Kvadet og gav ham i Bragarløn en Skarlagens Kappe, foret med dyrebare Skind og deilig stafferet; han kaarede ham og til Hirdmand og havde ham hos sig om Vintren. En Morgen tidlig mødte han tre Mænd i et Stræde og Thorgrim hed den, som gik fremmerst; han var stor og stærk og grum tilsyne. Thorgrim mælde: Nordmand! giv mig noget Sølv tillaans! Gunlaug svarer: ei tykkes det mig forsynligt at laane ukiendt Mand. Thorgrim siger: sæt os vis Dag imellem, paa den vil jeg betale. Lad gaa, siger Gunlaug, og flyede ham Sølv. Siden fortalde han om sit Laan til Kongen og fik til Svar: kun slet har du seet dig for; thi Thorgrim er hin værste Mand, en stor Viking og Ransmand, ei maa du prøve Størke med ham, men jeg vil godtgjøre dig Sølv. Gunlaug svarer: ilde staar det sig da med os eders Hirdmænd, om vi antaste sagløs Mand, men lade en Saadan sidde os paa Nakke, og skal det aldrig ske. Lidt efter mødte Gunlaug Thorgrim og krævede Gelden; men omsonst; da advarede han Vikingen i et Vers, at han ei maatte tænke at beholde med Magt, hvad han med Svig havde laant, det maa du vide, sagde han, at jeg ei omsonst fra Barnsben har baaret Navn af Ormetunge, og nu vil jeg prøve, om jeg 24er blevet blødere vesten for Hav; enten skal du betale eller gange paa Holm med mig efter tre Nætters Frist. Vikingen lo og mælde: det har Ingen vovet førend du, at æske mig til Holmgang, saa stort Skaar jeg end har gjort i Mangens Gods, men gerne tager jeg det Bud. Der Gunlaug sagde Kongen Tidende, lod han ilde derved; thi, sagde han, den Mand døver alt Jern, men nu skal du lyde mit Raad, her er mit Sværd, med det skal du hugge, men vise ham det, som hænger dig ved Lænd. Saa skedte og Thorgrim fik Banehug, men Gunlaug megen Pris baade i England og andensteds vidtomkring. Om Vaaren derefter, da Skibe begyndte at fare mellem Lande, bad Gunlaug Adalrad om Orlov til at seile, Kongen spørger hvorhen, og Gunlaug svarer: det vilde jeg udføre, som jeg har lovet og tænkt, at gæste Drotten i Høieloftssale: en Konning og to Jarle, og da komme igen hvor Guldet lyser paa Adalrads Hirdmand. Dette sagde han i bundne Stave og dertil mælde Kongen: saa skal være Skjald! her giver jeg dig en Guldring til syv Ører, men det skal du love, at komme igen til Høst ad Aare; thi ei vil jeg skilles ved dig for dine Idrætters og din Djærvheds Skyld.